

det rene med, at det er den forunderligste Form, hvorunder en Søbefæstning nogetsteds er anbragt. Der vil ligge store Forter derude — efter vore Forhold store Forter —, og paa disse Forter vil der findes nogle Officerer og en Besætning, jeg tror, der er 12 Konstabler paa hvert eller saadant noget lignende paa den Del af dem, som har Besætning; de andre har kun en Vagtpost til at passe paa dem, dette gælder f. Eks. om de Kystforter, man fik gennemført i 1909, Masnedø, Lynæs o. s. v., som man ogsaa vil bevare. Til denne Kystbefæstning vil man knytte en Ombygning af Skyts; man skal flytte for 1 Mill. Kr. fra de gamle Forter til de nye. Om selve Ordningen siger man, at den er af ganske midlertidig Karakter, det er noget, der kun skal ligge der en kort Tid, og fra de Marinefolks Side, som har været ivrige for at opretholde disse Søforter, siger man: Dette kan blive gaaende et Par Aar eller saa, men heller ikke mere, for saa falder hele Historien sammen, hvis man ikke sørger for Uddannelse af Mandskab dertil, fremskaffer en Besætning, som kan bruges derude.

Men til Trods for, at det hele altsaa kun synes beregnet paa at skulle være et Par Aar, lader man ikke desto mindre Kanoner flytte derud. Hvis der skal være nogen Mening deri, maa det være den, at den højtærede Minister tænker sig, naar disse Par Aar er gaaet, da at følge enten Marinens eller Hærens Forslag — jeg siger, enten Marinens eller Hærens Forslag; thi om hele dette Spørgsmaal hersker der, jeg vil ikke sige en bitter, men en dog ikke helt behagelig Broderstrid mellem Hær og Flaade, mellem det konservative Folkeparti og Venstre. I Regeringsforslaget har Flaaden faaet sin Villie, og man kan i det hele taget sige, at i Forhold til Hæren er Flaaden den lykkelige. Flaaden indtog i Krigens Dage en klog og forstandig Holdning, og vi for vort Vedkommende vil bevare i taknemmelig Erindring den Støtte, man alle Dage fik fra Marinens Ledelse til Gennemførelse af den Neutralitetspolitik ogsaa paa det sømilitære Omraade, som vi ansaa for klog og rigtig. Men ogsaa overfor den nuværende Regering er det lykkedes Flaaden i høj Grad at vinde Ørenlyd. Flaaden er ligesom den lille Broder i Forhold til den store, den forkælede Broder i Forhold til Hæren. Og Resultatet er da ogsaa, at her følger Ministeren Flaadens Forslag om, at Søforterne skal henlægges under Flaaden, hvorimod det konservative Folkeparti, som naturligt er, gaar sammen med Hæren om, at disse Søforter skal blive under Hæren. Jeg skal

med samme Opmærksomhed som den, hvormed den høje Regering og dens Partier iagttager den militære Udvikling i Verden, ogsaa iagttage den Udvikling, der foregaar imellem de to Partier paa dette Omraade. Jeg kan sige, at det er et af de Punkter, der i den kommende Ordning omfattes af mig med den mest brændende Interesse. Jeg vilde foretrække Striden løst paa den Maade, at Forterne forsvinder; thi det var den billigste og den letteste Maade at løse den paa; der blev da intet for de to Partier at strides om; og jeg skal føje til, at det opfylder ogsaa Generalstabens Ønske; thi den udtaler, at ordnet som det er, er dette Søforsvar ikke de økonomiske Ofre værd. Jeg siger derfor til den højtærede Minister: Hvorfor dog være mere militærisk end Generalstaben selv? Stryg kun det Forslag og tilvejebring derved Enighed mellem Hæren og Flaaden.

Et væsentligt Punkt i Forslaget er Ordningen med Hensyn til Uddannelses-tiden. Om den skal jeg kort sige, at som den er foreslaaet fra Regeringens Side, mener jeg, at den er for lang til Skabelsen af en Styrke, der kun skal bruges til Vagthold, og for kort til Skabelsen af en Styrke, der skal kunne føde den Art virkelige Kampe, som man fra den højtærede Ministers Side tænker, den skal kunne bruges til. Hvad jeg navnlig ønsker at understrege, er, at man for Folkets Vedkommende gaar videre med Hensyn til fortsat Tjeneste end nu. Nu ligger omtrent en Sjattedel af det indkaldte Mandskab til forskellige Arter fortsat Tjeneste; men efter det nye Forslag bliver det en Trediedel af det indkaldte Mandskab, og desuden bliver denne Tjeneste længere end hidtil.

Endelig er der en Bestemmelse, som forekommer mig at være lidet tiltalende, den nemlig, at naar man i Forvejen har øvet sig i Gymnastikforeninger og Skytteforeninger, skal man fritages for en Maanedes Tjeneste. Det er en Bestemmelse, der har staaet der fra 1909 som et dødt Ord; men vi har under Forhandlingerne i Militærkommissionen faaet at vide, at nu ønsker man, at den skal gælde for Alvor, hvorved man skaber et Privilegium for dem, der har gennemgaaet en eller anden militær Uddannelse, naar de bagefter træder ind i Hæren. Vi anser dette for skadeligt og uheldigt.

Dernæst opretholder Forslaget den selvstændige Generalstab og den selvstændige Generalkommando og samler oven i Købet den sidste i een, medens vi nu har to. Jeg anser dette for en uheldig Ordning; thi den understreger og opretholder den Forestilling, som findes i militære Kredse, at